

รักแต่ละที ไม่เคยมีบังเอิญ คุณคิดเช่นไรกับบทความนี้

นำเสนอเมื่อ : 27 พ.ย. 2551

รักที่เกิดจากการสบตาครั้งแรก เป็นรักที่ลึกซึ้งที่สุด และอาจทำให้หม่นหมองเขาเหตุผลหลายคุณจำต้องคิดถึงสิ่งไร้เหตุผลต้นปลาย หรือไม่กี่จำนนกับความเชื่อเรื่อง ‘ต้นเหตุที่ถูกลืมน’ เช่นอดีตชาติ เพราะความรักชนิดนี้อาจพาไปสู่การรวมอยู่กินตลอดชีวิต เพียงด้วยความรู้สึกตั้งแต่แรกพบว่า ‘คุณนี่คุณเรา’ และพบในนาที่สุดท้ายยามตายจากกันว่า ‘อย่างนี้ก็จริง’ นำดาอาลัยและความมั่นใจว่าจะได้พบกันอีก คือบทสรุปที่ทำให้รักลึกซึ้งชนิดนี้เป็นที่กระจางขึ้น

รักที่เกิดจากการเกื้อกูลกันและกัน เป็นรักที่เริ่มจากความปรองดอง มีความรู้สึกแสนดี อบอุ่น และสุขสบายภายในรัศมีสายตาของอีกฝ่าย อย่างรูว่าจะไม่ทอดทิ้งกัน มีความเสมอภาค รักชนิดนี้เป็นสิ่งมีที่มาที่ไป และชวนให้เห็นว่าการรักหาใช่สิ่งมหัศจรรย์เกินความเข้าใจ ปัญหาก็คือชั่วชีวิตคนๆหนึ่ง อาจไม่พบใครที่เต็มใจให้ความร่วมมือเกื้อกูลกันมากพอเลยสักครั้งเดียว

รักที่เกิดจากความใกล้ชิด เป็นรักที่อาศัยการอยู่ด้วยกันบ่อยๆ ใกล้กระแสน้ำกระแสใจของอีกฝ่ายแล้วไม่รู้สึกขัดแย้ง ไม่เกิดความรังเกียจ หมิงชายที่เขาชายดั่งกลาว จะพบว่าเพียงใกล้กายธรรมชาติระหว่างเพศก็ทำงานแล้ว ดึงดูดให้อยากประกบติดกันได้แล้ว รักชนิดนี้อาจดูเป็นจริงเป็นจังและมีตัวตนจับต้องได้ ต่อเมื่อลองพยายามจับต้องให้มันมีอ จังรูว่าจริงหรือเก๊ แข็งหรือเหลว คงทนหรือละลายเร็วทันแน

รักที่เกิดจากการคุยถูกคอ เป็นรักที่นับว่ามีพื้นฐานดีระดับหนึ่ง เพราะการคุยกันถูกคอก็คือหมายถึงการพูดกันรู้เรื่อง รวมทั้งมีเรื่องที่สามารถแลกเปลี่ยนกันได้ แต่การพูดคุยมิใช่ทั้งหมดของการอยู่รวมกัน

หากความแตกต่างด้านอื่นชวนให้ไม่สนุก เกิดความสนุกจากการคุยอย่างเดียว
ในระยะยาวจะคุยแล้วสนุกน้อยลงเรื่อยๆ หรือกระทั่งยิ่งคุยยิ่งเป็นทุกข์
อยากمينหนีออกไปทุกที

รักที่เกิดจากการคุยแบบไม่เคยเจอตั้ เป็นรักที่มีเสน่ห์ห้าวบวม
เพราะอาจไม่ต้องยืนพื้นอยู่บน ‘โลกความจริง’ ใด ๆ
อาศัยเพียงจินตนาการอันเกิดจากลีลาเจรจาหาเดียวพอ
ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตกลายเป็น ‘อีกโลกความจริงหนึ่ง’
ที่รักชนิดนี้เกิดขึ้นที่โน่นที่นี้ และอาจพังลงด้วยความหนาวเย็นเพียงเมื่อปรากฏ
‘ที่สุดของความจริง’ ยามเจอตั้กัน
นอยนั้กที่ความจริงกับเรื่องเหนือจริงในจินตนาการจะประจบกันได้สนิท

รักที่เกิดจากความเห็นใจ เป็นรักที่น่าสับสน
เพราะคนเรามักแยกไม่ออกว่า ‘ความรัก’ กับความ ‘สงสารมาก’
ต่างกันตรงไหน คุณบางคนสมควรได้รับการสงสาร
ไม่ใช่เพราะเรียกร้องความสงสาร แต่เพราะเหมือนเป็นคนดีตกยาก
เหมือนลูกหมาลูกแมวน่ารักที่ดูหวั้ดูเหรหาคณลั้ยงดู
เมื่อตรงมาทางเราแล้วปฏิเสธ ก็เหมือนใจไม่ใสระก้าจนชวนให้รู้สึกผิดรุนแรง
ไม่อาจทนดูตาย รักที่มีแต่ความสงสารและเห็นใจอย่างเดียว
อาจจบลงด้วยโศกนาฏกรรมในทางใดทางหนึ่ง ไม่ทางกายก็ทางจิตวิญญาณ
เพราะในระยะยาวมนุษย์ทุกคนต้องเห็นใจตัวเองก่อนคนอื่น
ไม่อาจทนเสียสละให้กับความนาสงสารของคนอื่น
แล้วปล่อยให้ทั้งชีวิตของตนเต็มไปด้วยความนาสงสารน่านั้การไหว

รักที่เกิดจากความคิ้ดอยากตอบแทน
เป็นรักที่มาพร้อมกับความรู้สึกถูกรู้สึกผิด
โดยเฉพาอย่างยิ่งหากตระหนั้กว่าทางเดียวที่จะตอบแทน
คือการมอบความรักความพิศวาสให้กับผู้ทรงพระคุณซึ่งมาสนใจตน
ภาคหนึ่งของการรู้สึกจะถูกตอง
ในขณะที่อีกภาคจะบาดใจและเต็มไปด้วยความ ‘ผิดปกติ’
รักชนิดนี้เหมือนการหลอกตัวเอง หลอกคนอื่น
กระทั่งนานถึงจุดหนึ่งจะรู้ซึ่งว่ารักหลอกเป็นอย่างไร ทรมานใจได้แค้ไหน

รักที่เกิดจากการได้รับความเอาใจใส่ยิ่งยวด
เป็นรักที่อีกฝ่ายยอมตนเป็นขาทาส ปล่อยให้ตนเอาแต่ใจได้ทุกอย่าง
รักชนิดนี้เป็นอารมณ์ใจอ่อนและไม่มีตั้เลือกอื่นที่ดีกว่า

หรือรู้สึกผิดเกินกว่าจะหลอกใช้โดยไม่ให้อะไรตอบแทน
กำลังอยู่ในระหว่างการเห็นคา
กับการไม่เห็นว่ามีอีกฝ่ายอยู่ในสายตาแม้แต่นิดเดียว รู้เพียงถ้ามีอีกฝ่ายอยู่
ตนจะได้ทุกสิ่งราวเจ้าชายหรือเจ้าหญิง
แต่ก็พร้อมจะเย็นชาหรือเมินหนาหน้าเหมือน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพบตัวเลือกอื่นที่คุณสมบัติพร้อมกว่ากัน

รักที่เกิดจากความหลงรูปสมบัติภายนอก

เป็นรักที่ปล่อยให้อิทธิพลของรูปร่างหน้าตา น้ำเสียง
หรือลักษณะทางกายภาพอื่นๆ เขาคครอบงำ รักชนิดนี้ไม่มีหลักคำ ไม่มีฐานยืน
เลื่อนลอยและต้องออกแรงจนเลือดตาแทบกระเด็น
เพื่อหาเหตุผลสนับสนุนว่าเป็นรักที่สมควรแล้ว
ซึ่งเพียงไม่กี่วันก็อาจพบว่ามีเหตุผลที่ดีกับการรักษาความรักไว้เพื่อความ
เหนื่อยเปล่า

รักที่เกิดจากความติดใจคุณสมบัติเด่น

เป็นรักที่เต็มไปด้วยแรงดึงดูดและความตึงใจ อาจจะมาจากการฟังลีลาการพูด
หรือการเห็นความสามารถในทางใดทางหนึ่ง
หรือการพลอยปิติแรงไปกับความสำเร็จรุ่งเรืองสงกลิ่นหอมหวานขจรขจายของอี
กฝ่าย รักชนิดนี้มักขาดๆ เกินๆ เต็มไปด้วยก้าวกระโดด
แบบกระโดดมาแล้วกระโดดไป ไม่ค่อยยืนอยู่บนความเข้ากันได้
หลายปีผ่านไปอาจต้องตระหนักว่าความเด่นเป็นแค่เครื่องล่อความสนใจในระยะ
แรก หากประกอบแห่งรักในระยะยาวไม่

รักที่เกิดจากการหลงภาพลวงตา

เป็นรักที่ยืนอยู่บนมายา
ฝ่ายหนึ่งอาจหวังผล จึงสร้างนิมิตน่ารักน่าใคร่ขึ้นมาล่อตาล่อใจให้หลงติด
รักชนิดนี้อาจเรียกแรงทะยานได้ขนาดถูกจุดให้หัวปักหัวปำ
ยิ่งถลาลึกลงไปในกับดักหรือเหยื่อล่อมากขึ้นเพียงใด หูตาก็ยิ่งมีดมัว
เห็นผิดเป็นชอบ เห็นกงจักรเป็นดอกบัวมากขึ้นเท่านั้น
รู้ทั้งรู้อยู่ในสวนลึกวาถูกหลอกใช้
แต่ความมืดก็ถูกดึงให้ปักใจศรัทธาในเรื่องหลอก
ขอให้เดบอกรตัวเองว่าอีกฝ่ายรักตน แคร่ตนเท่านั้นพอ
จะยอมบุกน้ำลุยไฟหรือกระทั่งตกนรกทั้งเป็นก็ยังไหว

รักที่เกิดจากความเกลียด

เป็นรักที่ซับซ้อน
อาจเริ่มมาจากความเหนื่อยล่า เคยแค้นมาก จ้องจับผิดมาก ด่ามาก

กระทั่งใจผูกอยู่กับอีกฝ่ายอย่างเหนียวแน่น
และบีบให้ต้องรูรายละเอียดของอีกฝ่ายมากขึ้นเรื่อยๆ จนต้องยอมรับข้อดี
แล้วเกิดแรงดันของความอยากขอภักดิ์ หรืออยากให้อภักดิ์ หรืออยากญาติดีกัน
นั่นเองพลังความเกลียดหรือความแค้นต่างๆจึงแปรตัวเป็นรูคะ
เพราะไฟโทสะเป็นญาติสนิทกับไฟราคะ ต่างก็เป็นไฟมีดด้วยกัน
มีกิจเป็นการเผาผลาญให้ใจเกิดความรอนรมเหมือนกัน
เคยเกลียดแรงแค้นไหนก็กลายเป็นรูคะแรงแค้นนั้น
รักชนิดนี้อาจเต็มไปด้วยความไม่ได้อย่างใจ ระวังระแหง
กลับไปกลับมาระหว่างเห็นข้อดีและจับผิดเพ่งโทษ

รักยังมีเหตุอีกมาก แต่บางความรักก็ไม่ใช่ความรัก เช่นรักความรวยนั้น
เป็นคนละเรื่องกันกับรักคนรวย ความรวยอย่างเดียวไม่มีทางเป็นเหตุแห่ง
'ความรู้สึกรักคน' ใดเลย

รักระหว่งหญิงชายจะเกิดจากเหตุอันใด
ยืนพื้นอยู่บนบุญบาปแบบไหนก็ตาม ท้ายสุดก็มีฤทธิ์ผูกใจไว้
ไม่ให้ได้เป็นไทในตนเอง จนกว่าใครจะแสวงหา 'ความรักอิสรภาพทางใจ'
และพบกับรักชนิดนั้นจริง
จึงยุติการสร้างเหตุแห่งทุกข์รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งลงเสียได้อย่างถาวร

ถ้ายังไม่มีความรัก เรารู้แน่ที่จะต้องทุกข์แบบเหงา
แต่ถ้าจะฝันมีความรักให้จงได้

เราไม่รู้เลยว่าจะต้องทุกข์แบบไหนแน่